

Participarea terților la judecată

Codul de procedură civilă reglementează 4 forme de participare a terților la judecată: o formă în care terțul intervine de bunăvoie (intervenție voluntară) și alte 3 forme în care una dintre părțile din procesul în curs cheamă în judecată o altă persoană străină de proces (intervenția forțată: chemarea în judecată a altor persoane, chemarea în garanție, arătarea titularului dreptului).

În această broșură vă vom informa cu privire la fiecare dintre aceste intervenții a terților într-un proces în curs.

1. Intervenția voluntară

După cum rezultă chiar din denumirea acesteia, intervenția voluntară se produce în urma unei cereri a unui terț de a interveni într-un proces pornit de alte părți, cerere prin care acesta urmărește să-și apere un drept propriu sau pentru a apăra dreptul unei părți din acel proces.

- În cazul în care terțul invocă un drept propriu, cererea se numește intervenție voluntară principală.

- Dacă terțul apără drepturile uneia dintre părți, intervenția se numește intervenție voluntară accesorie.

Atenție!

În ambele cazuri, terțul trebuie să justifice un interes propriu pentru care înțelege să intervină în acel proces.

Intervenția voluntară principală este, de fapt, o cerere de chemare în judecată îndreptată împotriva părților inițiale, deci atât a reclamantului, cât și a pârâtului.

✓ Să nu înțelegeți că acest intervenient nu poate să-și formuleze pretenția pe cale principală formând un dosar distinct, însă el are posibilitatea de la lege de a interveni în

acest fel într-un proces deja pornit. El poate să uzeze de această posibilitate pentru a preîntâmpina apariția unor hotărâri judecătorești contradictorii, dar și pentru a realiza o economie de timp și chiar de cheltuială.

✓ Cererea de intervenție voluntară principală trebuie să cuprindă aceleași elemente pe care trebuie să le cuprindă orice cerere de chemare în judecată.

✓ Trebuie să știți că intervenția voluntară principală se poate face în fața primei instanțe și înainte de închiderea dezbaterilor. Justificarea acestei dispoziții este aceea că terțul aduce în fața instanțelor de judecată o pretenție proprie, astfel încât tuturor părților trebuie să li se ofere posibilitatea de a ataca hotărârea atât în apel, cât și în recurs.

De la această regulă există o singură excepție și anume când cererea de intervenție voluntară principală poate fi formulată în fața instanței de apel cu acordul părților.

✓ Pentru ca părțile din litigiu să nu fie luate prin surprindere de către această **cerere de intervenție voluntară** principală, precum și pentru a se asigura dreptul de apărare și contradictorialitatea, **cererea trebuie încuviințată în principiu**, adică trebuie verificat dacă pretenția este susceptibilă de a se soluționa în litigiul deja început.

✓ Terțul nu poate să solicite refacerea unor acte de procedură, nu poate solicita readministrarea unor probe și nici comunicarea actelor aflate la dosar. Numai actele de procedură următoare se vor îndeplini și față de acest terț.

✓ Cererea de intervenție voluntară principală se judecă o dată cu cererea principală, însă, instanța poate dispune disjungerea dacă această cerere ar întârzia soluționarea.

2. Intervenția voluntară accesorie

În cazul acestei intervenții, terțul nu invocă o pretenție proprie și nu urmărește obținerea unei

hotărâri prin care părțile inițiale să fie condamnate față de el.

• Acest terț, care intervine printr-o asemenea cerere, dorește să apere drepturile uneia dintre părțile inițiale, iar instanța să pronunțe o soluție în favoarea părții pentru care a intervenit

• Trebuie să știți că acest terț nu devine reprezentantul acelei părți și nici înlocuitorul ei.

• Ca regulă generală, intervenția voluntară accesorie este admisibilă în toate materiile.

• Întrucât este o simplă apărare, cererea de intervenție voluntară accesorie nu trebuie să cuprindă mențiunile unei cereri de chemare în judecată, ci este suficient să fie făcută în scris și să cuprindă arătarea instanței, numele, adresa sau reședința părților, ori, după caz, denumirea și sediul lor și ale reprezentanților, obiectul și semnătura.

Această cerere poate fi făcută chiar înaintea instanței de recurs.

Legea stabilește că terțul din cererea de intervenție accesorie are o poziție subordonată părții pe care o apără, dispunând că acesta nu poate face decât acele acte de procedură care profită părții respective.

✓ Cererea de intervenție voluntară accesorie, fiind o simplă apărare în favoarea uneia dintre părțile aflate deja în proces, se judecă întotdeauna împreună cu cererea introductivă de instanță.

3. Chemarea în judecată a altor persoane

Această formă de atragere a terților în judecată presupune chemarea în judecată a altor persoane prin care una dintre părțile inițiale solicită introducerea în proces a unei terțe persoane ce ar putea să pretindă aceleași drepturi ca și reclamantul.

De regulă, interesul de a formula o cerere de chemare în judecată a altor persoane, care pot pretinde aceleași drepturi ca și reclamantul aparține pârâtului.

Și reclamantul are posibilitatea să formuleze o astfel de cerere întrucât este posibil ca acesta să afle de existența unui terț care ar fi în măsură să pretindă aceleași drepturi ca și el, după declanșarea procesului, fie în susținerile pârâtului, fie din probele administrate în cauză.

Indiferent dacă terțul este chemat în judecată de reclamant sau de pârât acesta dobândește calitate de intervenient în interes propriu, iar hotărârea îi va fi opozabilă.

✓ Cererea prin care se dorește ca un terț să fie atras în proces trebuie făcută în condițiile de formă prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată iar, în plus, trebuie să ofere date și cu privire la procesul care deja să aflu pe rol.

✓ Întrucât pârâtul este în măsură să cunoască persoanele care pot pretinde aceleași drepturi ca și reclamantul doar după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată, legea a stabilit ca acesta să depună o asemenea cerere de chemare în judecată a altor persoane o dată cu întâmpinarea sau, când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu prima zi de la înfățișare.

Pentru reclamant, legea nu a stabilit ca termen limită pentru introducerea acesteia prima zi de înfățișare întrucât, în primul rând, dacă ar fi cunoscut că există vreo persoană care ar fi reclamat aceleași drepturi ca și el l-ar fi chemat în judecată ca pârât, iar în al doilea rând, el ia cunoștința de această împrejurare abia în cursul judecății.

✓ Un efect specific al cererii de intervenție forțată constă în scoaterea din proces a pârâtului în cazul în care acesta este chemat pentru o datorie bănească și recunoaște pretențiile bănești formulate împotriva sa. Dacă acesta declară că dorește să-și achite datoria față de cel care își va stabili judecătorește dreptul și va depune suma respectivă, judecata va continua între reclamant și terțul chemat în judecată.

4. Chemarea în garanție

Această formă de intervenție forțată este posibilă ori de câte ori partea care ar putea pierde procesul poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte cu o cerere de garanție sau în despăgubire.

Legea permite ca terțul chemat în garanție să cheme în judecată, la rândul lui, o altă persoană.

Posibilitatea chemărilor în garanție este limitată la două, adică prima chemare făcută de unele dintre părțile inițiale și a doua cerere făcută de cel astfel chemat în garanție.

De regulă, cererea de chemare în garanție, este formulată de către pârât, dar poate fi introdusă și de către reclamant.

✓ Chemarea în garanție presupune existența unui proces civil aflat în faza judecării în primă instanță. De asemenea, între cererea principală și cererea de chemare în garanție trebuie să existe o legătură de dependență astfel încât soluția ce se va da în cererea principală să poată influența soluția ce se va pronunța asupra cererii de chemare în garanție.

✓ Cererea de chemare în garanție trebuie să fie întocmită cu respectarea cerințelor pentru cererea de chemare în judecată.

✓ Pârâtul trebuie să formuleze cererea de chemare în garanție o dată cu întâmpinarea, iar dacă aceasta nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare. Acesta, privind comunicarea cererii de chemare în judecată, poate aprecia dacă este cazul sau nu să cheme în garanție un terț. Reclamantul poate să depună cererea în tot cursul judecării la prima instanță până la închiderea dezbatărilor întrucât acesta poate aprecia asupra necesității formulării unei asemenea cererii, urmare susținerilor pârâtului sau chiar în cursul judecării.

✓ Cererea de chemare în garanție se judecă o dată cu cererea principală, dar dacă soluția acesteia din urmă este întârziată din cauza cererii de chemare în garanție, instanța poate dispune disjungerea, judecarea lor separată.

5. Arătarea titularului dreptului

Această formă de intervenție forțată poate fi făcută numai de către pârât și numai în cazul cererilor prin care se urmărește valorificarea unui drept real, în măsura în care între pârât și terțul arătat ca titular al dreptului real există un raport juridic cu privire la lucrul de formează obiectul cererii.

Legea nu impune, însă, pârâtului obligația de a indica pe adevăratul titular al dreptului.

- Această formă de intervenție forțată se întâlnește în cazul în care între pârât și cel arătat de pârât s-a încheiat un contract de locațiune, un contract de depozit etc.

- Cererea poate fi făcută de pârât o dată cu întâmpinarea sau, dacă aceasta nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

- Cererea va fi comunicată persoanei indicată ca titular al dreptului real împreună cu copiile de pe cererea de chemare în judecată și înscrisurile depuse la dosar. Această cererea va fi admisă și reclamantului întrucât scoaterea din proces a pârâtului nu se poate face decât cu încuviințarea acestuia.